

Виктор Утън

УРОК ПО МУЗИКА
ДУХОВНО ИЗРАСТВАНЕ
ЧРЕЗ МУЗИКАТА

София, 2019

VICTOR L. WOOTEN

THE MUSIC LESSON

Copyright © 2006 by Victor L. Wooten.

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This edition published by arrangement with Berkley, an imprint of Penguin Publishing Group, a division of Penguin Random House LLC.

“Let It Be” copyright © 1970 by Sony/ATV Tunes LLC.

All rights administered by Sony/ATV Music Publishing,

All rights reserved. Used by permission.

© Издателство „Изток-Запад“, 2019

Всички права на български език запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана или предавана под каквато и да е форма и по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Мария Канева-Донева, превод, 2019

© Деница Трифонова, оформление на корицата, 2019

ISBN 978-619-01-0454-4

ВИКТОР УТЪН

УРОК ПО МУЗИКА

ДУХОВНО ИЗРАСТВАНЕ
ЧРЕЗ МУЗИКАТА

Превод от английски
Мария Канева-Донева

Съдържание

Форшлаг	9
Прелюд. Началото	13
Първи такт. Груув	19
Втори такт. Ноти	36
Трети такт. Артикулация/Трайност	48
Четвърти такт. Техника	68
Пети такт. Емоция/Чувство	87
Шести такт. Динамика	104
Седми такт. Ритъм/Темпо	126
Осми такт. Тон	138
Девети такт. Фразиране	152
Десети такт. Пространство/Пауза	166
Единадесети такт. Слушане	198
Последен такт. Мечтата?	208
Кода. Обратно към началото	220
За автора	231

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

**Всичко в тази книга
може
да е напълно погрешно.
Но дори да е така,
всичко е наред!**

Истината? И какво е истина?...

Между другото, ако винаги ти казвам истината,
може да започнеш да ми вярваш.

- Майкъл

Форшлаг¹

Вярвам, че самата Музика има връзка с теб, който държиш тази книга. Какво значи „самата Музика“?

Веднъж си зададох този въпрос.

Свиря на бас китара от двегодишен, но започнах още преди това. Най-малкият съм от петима братя, всички музиканти, така че от самото начало попаднах в един уникален свят, който другите почти не забелязват. Това е мистичен музикален свят, в който всеки може да надникне, но само избраните остават.

Независимо дали свирите на някакъв инструмент (или не), този свят ви очаква. Как ще стигнете си е ваша работа. Няма никакви указания. Като бяхме малки, майка ми обичаше да ни напътства. Казваше на мен и на братята ми: „Вече си успял; просто светът все още не го знае.“ Ще използвам нейните думи по отношение на музиката: „Ти си музикален, просто все още не го знаеш.“

Като бях по-млад, братята ми бяха за мен като втори родители, водачи и учители. Всъщност това и сега е така. Но вече съм

¹ Музикално украшение, състоящо се от един или няколко звука, предшестващи звук от мелодията. Означава се с по-малка като знак нота и като времетраене запазва стойността на основната. Виктор Утън избира да структурира книгата си като музикално произведение: отделните глави нарича тактове, увода – орнамент, а епилога – кода, както се означават частите на музикална творба. (Всички бележки под линия, с изключение на изрично посочените, са на преводача.)

голям и разбирам стойността на това, на което *не* са ме научили. Разбрах и защо в някои случаи стратегически не казваха *нищо* в отговор на моите въпроси. Благодарение на това ми бе позволено, а понякога бях принуден, да разбирам нещата сам. Така от най-ранна възраст сам си станах учител.

След повече от четиридесет години на сцената формирах някои мои идеи за това коя е и какво е Музиката. Започнах да представям идеите си във видеозаписи, в клиники и лагери. За някои от тях трябваше да събера кураж, за да ги изразя свободно. Приятелите ми не спираха да повтарят, че тези идеи трябва да бъдат изказани и че хората са готови да ги чуят. Те настояваха да напиша книга. Знаех, че искат да напиша книга с инструкции и напътствия. Но аз исках да избегна точно това.

Книгите с инструкции обикновено са стерилни и представят авторитетната гледна точка на автора. Те вкарват читателите в един коловоз и го повеждат в посока, която не е избрана от самите тях, а е предрешена от автора. Това не е път, който бих препоръчал на когото и да било.

И още нещо – исках да отделя информацията от себе си. Ако информацията породи съмнения, исках читателят да подложи на съмнение информацията, а не мен. Казано по друг начин, не исках да защитавам онова, което съм написал. Как например бих могъл да обясня на някого, че Музиката е реална, жива, че е от женски пол и че можеш да имаш връзка с нея? Не бих могъл да го докажа – това е нещо, което всеки открива сам. Както няма пляскане с една ръка, така няма едностранна връзка. Вече знам това. За да има истинска връзка, трябва да има равнопоставеност във всяко отношение. И двете страни трябва да дават една на друга, да вземат една от друга, да изпитват уважение една към друга, да се обичат една друга, да се вслушват една в друга. Едва напоследък започнах пълноценна връзка с Музиката. Преди връзката ни беше едностранна. След като позволих на Музиката да играе своята роля във връзката, нещата се промениха драстично. Разбира се, аз и преди взимах от Музиката, като ѝ давах най-доброто от себе си. Поне така си мислех. Грешката ми беше, че никога реално не я слушах. Не и истински.

Ето какво имам предвид. Преди слушах Музиката, но едностранчиво. Слушах само това, което исках да чуя, не това, което Музиката имаше да ми каже. Сякаш просто исках да чуя собственото си мнение. Участвали ли сте в разговор, в който не чувате какво точно другият иска да ви каже? Разбира се. Правим го непрекъснато. Обикновено сме толкова нетърпеливи да кажем следващата дума или фраза, че просто не чуваме какво казва другият. Чувстваме нужда да наложим своята гледна точка – нуждата да победим. Така няма да изградим добра връзка. И с Музиката няма да се получи.

Музиката съществува във всеки един от нас. Инструментът предлага различни форми на изразяване и позволява на другите да чуят колко музикални сте, но вие сте музикални дори да не сте изсвирили нито една нота.

Знам, че Музиката не е в бас китарата ми. Тя не е в който и да е инструмент. Това разбиране промени моята музика, както и връзката ми с нея. Вече не се опитвам да я създавам. Аз я чувствам и слушам! Знам, че трябва да я слушам, за да може връзката ни да е пълноценна.

Веднъж един приятел ми каза: „Ако оставиш един инструмент на земята, той няма да издаде и звук. Музикантът е този, който може да призове Музиката, или не.“ Обърнете внимание: Той не каза, че ние можем да *създаваме* Музика. Има разлика.

След няколко страници ще се срещнете с човека, който ми откри един изцяло нов възглед за Живота. Много идеи се придвижиха напред и много стени паднаха, докато осмислях напътствията му. Можеше никога да не срещна Музиката, ако не ме беше повел за ръка. Той ми помогна да стана музикантът и човекът, който съм днес. Да, имаше много други хора, които ми помагаха по пътя, но благодарение на него аз открих отново този магически музикален свят, който някак си бях забравил.

Сега мога да кажа на приятелите си:

– Това е книгата, която чакахте. Най-вероятно не е това, което сте си представяли, но всичко, което искахте, е тук. Вие ще решите дали да го приемете.

В началото ви казах, че Музиката има нещо общо с вас, щом държите в ръце тази книга. Е, тя има всичко общо. Не знаете какво да мислите за това? Имате резерви? Не се тревожете; и аз имах. Доверете ми се и продължавайте да четете. Ние ще ви помогнем: аз, Музиката и Майкъл.

Приятно четене!

